

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-6S/71/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200705
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Davala, Ph.D., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1018200705.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Davalu, Ph.D., LL.M. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, PhD. a Mgr. Miroslavy Fodor, v právnej veci žalobcu: A. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., zastúpený: JUDr. Pavol Gráčik, advokát so sídlom Farská 40, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy Slovenskej republiky (do 31.12.2022 ako Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky), so sídlom Námestie slobody 6, 810 05 Bratislava 15, za účasti: 1/ Železnice Slovenskej republiky, Klemensova 8, 813 61 Bratislava, 2/ Slovenský vodohospodársky podnik, š.p., Radničné nám 8, 969 55 Banská Štiavnica, 3/ Obec E., A. XXX, XXX XX E., 4/ Valbek SK, spol. s r. o., Eurovea Central 1, Pribinova 4, 811 09 Bratislava, 5/ MH Invest, s.r.o., Mlynské Nivy 44/A, 821 09 Bratislava, zastúpený: Chrenek, Toman, Kotrba advokátní kancelár spol. s r.o., so sídlom Těšnov 1/1059, 110 00 Praha, Česká republika, konajúca prostredníctvom Chrenek, Toman, Kotrba advokátska kancelária spol. s r.o., organizačná zložka so sídlom Palisády 56, 800 06 Bratislava, IČO: 53 650 441, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia ministra dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 13/2018, č. 09166/2018/SL/13050-M zo dňa 20.02.2018, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .
- III. Ďalším účastníkom konania právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ō v o d n e n i e :

I.
Pribeh administratívneho konania
Stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia

1. Stavebník Železnice Slovenskej republiky (ďalší účastník konania v 1. rade) predložil dňa 17.07.2017 Ministerstvu dopravy a výstavby Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“ alebo „žalovaný“) žiadosť o vydanie stavebného povolenia v stavebnom konaní s dotknutými orgánmi na stavbu dráhy „Terminál intermodálnej prepravy Lužianky“, ucelená časť stavby – UČS 02 TIP Lužianky v rozsahu stavebných objektov SO 02-34-21 Protihlukové steny, SO 02-34-22 Protihlukové steny v žkm 0,560 – 0,655 nad riekou Nitra (ďalej len „stavba“).

2. Ministerstvo oznámilo verejnou vyhláškou zo dňa 24.07.2017 začatie stavebného konania a nariadilo ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním na 12.08.2017. Na ústnom pojednávaní predložil písomne svoje námietky aj žalobca; tieto písomné pripomienky boli zamietnuté ako nedôvodné.

3. Dňa 27.11.2017 ministerstvo vydalo stavebné povolenie č. 22333/2017/SŽDD/72327 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „stavebné povolenie“), ktorým povolilo stavbu predmetnej dráhy v zmysle § 66 a § 101 písm. a) zákona č. 513/2009 Z. z. o dráhach v znení neskorších predpisov ako špeciálny stavebný úrad pre stavby dráh podľa § 102 ods. 1 písm. aa) zákona o dráhach a § 120 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“). Stavebné povolenie vymedzuje dotknuté parcely v k.ú. E. a stanovuje aj 18 záväzných podmienok uskutočnenia stavby.

4. Predmetná stavba sa realizuje ako súčasť strategického parku Nitra. Pre túto investíciu (vybudovanie strategického parku Nitra) vydalo Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky osvedčenia o významnej investícii č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13.07.2015 a č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22.07.2015 v súlade s § 32 ods. 2 stavebného zákona.

5. Proti stavebnému povoleniu podal rozklad žalobca dňa 29.12.2017, ktorý bol zamietnutý rozhodnutím ministra dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 13/2018, č. 09166/2018/SL/13050-M zo dňa 20.02.2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) a stavebné povolenie bolo potvrdené podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“).

6. Námietku žalobcu o rozpore vyvlastňovania pozemkov vo vlastníctve žalobcu s verejným prísľubom premiéra Slovenskej republiky danom v priamom televíznom prenose na tlačovej besede konanej dňa 25.02.2016 v priemyselnom parku Nitra, že pozemky žalobcu štát na realizáciu priemyselného parku nepotrebuje a môže si na nich realizovať svoje zámery, vyhodnotil žalovaný ako irelevantnú. Vyvlastňovacie konanie je samostatným konaním. Žalovaný poukázal na výklad tzv. legitímnych očakávaní podaný v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) sp. zn. 2Sžp/27/2011. Žalobca zároveň ani bližšie nešpecifikoval doterajšiu rozhodovaciu prax, s ktorou by malo byť prvostupňové rozhodnutie rozporné.

7. K námietke doručovania upovedomenia o začatí stavebného konania i prvostupňového rozhodnutia formou verejnej vyhlášky žalovaný uviedol, že ide o legitímny spôsob doručovania podľa § 61 ods. 4 a § 69 ods. 1 a 2 stavebného zákona v spojení s § 26 stavebného poriadku. Tento spôsob doručovania zabezpečuje právo účastníkov na prístup ku konaniu, ako aj ďalšie procesné práva. Skutočnosť, že v oznámení o začatí stavebného konania je uvedené, že sa oznámenie doručí tam vymenovaným účastníkom konania, neznamena, že im toto oznámenie má byť osobitne doručované doporučenou zásielkou. Poukázal tiež na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžp/20/2011 zo dňa 14.12.2011 i na rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 5Sžp/9/2012 z 30.04.2012.

8. Žalovaný jednoznačne uviedol, že postavenie žalobcu ako účastníka konania mu nebolo odopreté, pričom v stavebnom konaní mal postavenie výlučne na základe § 59 ods. 1 písm. c) stavebného zákona ako účastník predchádzajúceho zisťovacieho konania podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o EIA“) v znení neskorších predpisov vo veci navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project“.

9. Žalovaný uviedol, že je viazaný záväzným stanoviskom Okresného úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OSZP3-2017/040797 zo dňa 13.11.2017, podľa ktorého stavby, ktoré sú povolené stavebným povolením, sú z koncepčného hľadiska v súlade so zákonom o EIA a v súlade s rozhodnutím Okresného úradu Nitra č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08.10.2015. Stavebné konanie preto nepodliehalo posudzovaniu vplyvov na životné prostredie podľa zákona o EIA.

10. K námietke o nepredložení komplexnej situácie stavby žalovaný uviedol, že zastavovací plán bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu a rieši priestorové usporiadanie celého strategického parku Nitra. Vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie daného územia.

II.

Podstatné zhrnutie argumentov žalobcov

11. Žalobca podal pôvodne na Krajský súd v Bratislave správnu žalobu zo dňa 07.05.2018, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a ich zrušenia. Žalobca pomenúva ako dôvod zrušenia § 191 ods. 1 písm. c), d), e) a g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“).

12. Prvou žalobnou námietkou žalobca opakovane poukazuje na teóriu legitímnych očakávaní, do ktorých mu bolo zasiahnuté v rozpore s verejnými vyjadreniami vtedajšieho predsedu vlády Slovenskej republiky. Rozhodovacia prax štátnych orgánov má vychádzať aj z vyhlásení uskutočnených z pozície moci a funkcie, ktoré zastávajú osoby/orgány uskutočňujúce takéto vyhlásenia.

13. Žalobca namieta spôsob doručovania stavebného povolenia; ministerstvo malo vedomosť o účasti žalobcu v danom stavebnom konaní a preto mu malo byť rozhodnutie doručované tak, ako niektorým iným známym účastníkom konania. Mal byť preto uvedený v rozdeľovníku pre doručovanie stavebného rozhodnutia ako účastník konania. Doručovanie verejnou vyhláškou je možné použiť len v prípade, ak nie sú správne orgány známi účastníci konania. Došlo preto k porušeniu § 59 ods. 1 správneho poriadku. Navyše, žalovaný pokračoval v porušovaní práv žalobcu, keďže aj napadnuté rozhodnutie mu bolo ako podávateľovi rozkladu doručované verejnou vyhláškou a nie do vlastných rúk. Z toho dôvodu nebolo so žalobcom konané ako s účastníkom konania a bolo mu preto odopreté právo podať písomné námietky a stanoviská, ako aj právo vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. Bol porušený § 3 ods. 2 správneho poriadku, keďže správne orgány nepostupovali v úzkej súčinnosti s ním.

14. Žalobca odkázal na svoj rozklad, v ktorom poukázal na „jednotlivé ustanovenia viacerých právnych predpisov rôznej právnej sily, ktorými sa mal správny orgán riadiť pri vydávaní stavebného povolenia a o ktorých sa domnievam, že boli postupom príslušného správneho orgánu porušené“. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí nevyjadril, či boli dodržané jednotlivé ustanovenia zákonov, na ktoré poukázal v rozklade. Keďže sa žalovaný riadne nezaoberal všetkými námietkami rozkladu a len odkázal na výsledky stavebného konania a obsah stavebného povolenia, bola tak založená vada nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia.

15. Stavebné konanie malo podliehať posudzovaniu vplyvov na životné prostredie, týkajúce sa strategického parku ako celku. Zákon o EIA v prílohe č. 8, časti Infraštruktúra, položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov stanovuje nutnosť vedenia zisťovacieho konania bez ohľadu na prahové hodnoty (kritériá). Poukaz žalovaného na záväzné stanovisko Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OSZP3-2017/040797 zo dňa 13.11.2017 a rozhodnutím Okresného úradu Nitra č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08.10.2015 nič nemení na potrebe postupovať podľa § 38 ods. 3 zákona o EIA, ktorý neumožňuje povoliujúcemu orgánu vydať rozhodnutie bez vydania záverečného stanoviska alebo bez rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní.

16. Žalobca namieta nepredloženie zastavovacieho plánu, pričom tvrdí, že tento nebol predložený v stavebnom konaní prvej stavby celého súboru stavieb tvoriacich „Automocitve Nitra Project“. Poukazuje tiež na § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona (ďalej len „vyhláška MŽP na vykonanie stavebného zákona“).

17. Keďže žalobca v rozklade žiadal, aby ešte pred vydaním rozhodnutia mohol využiť svoje práva a vyjadriť sa k všetkému, čo by mohlo podstatným spôsobom ovplyvniť zistenie skutočného stavu vecí v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku, a tento priestor mu nebol pred vydaním napadnutého rozhodnutia poskytnutý, došlo k závažnému procesnému pochybeniu v prvostupňovom ako i druhostupňovom administratívnom konaní.

18. Žalobca v časti žaloby argumentuje, prečo nie je možné považovať mesto Nitra za vecne príslušný správny orgán vo veci stavebného povolenia na stavbu „Príprava strategického parku Nitra“ pd č. UHA-DaCH-5484/2016-007-Ing.Dá zo dňa 04.11.2016. Rozporuje, že žalovaný sa s touto námietkou rozkladu nevyporiadal.

19. Namieta tiež podpis stavebného povolenia F. C. G., ktorý podľa neho nebol oprávnený na podpis, a tvrdí, že rozhodnutie malo byť podpísané F. H. I. ako generálnym riaditeľom sekcie.

20. Namieta nedostatočné vysporiadanie sa s námietkou rozkladu, že v stavebnom povolení nebola uvedená informácia o nevydaní územného rozhodnutia a tiež absencia informácie, že by malo byť vydané akékoľvek osvedčenie o významnej investícii. Argument žalovaného, že tieto obsahové náležitosti nie sú v stavebnom povolení obligatórne podľa žalobcu nepostačuje. Namieta tiež, že projektová dokumentácia mala byť súčasťou rozhodnutia, avšak na web stránke je zverejnené stavebné povolenie bez projektovej dokumentácie, čo považuje za vážne pochybenie.

21. Podľa žalobcu nebola dodržaná lehota na vydanie stavebného povolenia v zmysle § 49 ods. 2 správneho poriadku, keďže žiadosť o stavebné povolenie bola podaná dňa 12.07.2017 a k samotnému rozhodnutiu došlo dňa 27.11.2017. Taktiež nebola dodržaná lehota na oznámenie o začatí stavebného konania, keď zákonná lehota 7 dní bola prekročená (k oznámeniu došlo až dňa 24.07.2017).

22. Namieta tiež postup stavebného úradu podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona, pričom rozporuje, že by priestorové usporiadanie územia a funkčne využívanie územia vyplývalo z územného plánu obce alebo zóny. Žalobca uvádza, že predmetná stavba Terminál intermodálnej prepravy Lužianky bola súčasťou administratívneho konania podľa zákona o EIA na základe zámeru stavebnej činnosti „Automotive Nitra Project“, ktorá sa realizuje v rámci Strategického parku, pričom však samotná stavba „Automotive Nitra Project“ leží na viacerých katastrálnych územiach. Okrem katastrálneho územia E. zasahuje aj do katastrálneho územia J., K., L., ktoré sú na území mesta Nitra. V územnom pláne mesta Nitra nie je takáto výstavba predpokladaná.

III.

Vyjadrenie žalovaného

Ďalšie písomné podania účastníkov konania

23. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 14.08.2018, pričom so žalobou nesúhlasí z dôvodu, že stavebné povolenie neohrozuje subjektívne práva žalobcu; námietky žalobcu smerujú proti vyvlastneniu jeho pozemkov a nie proti stavebnému povoleniu; žalobcovi bolo v stavebnom konaní umožnené podávať námietky a podať rozklad; žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí vyjadril ku všetkým námietkam žalobcu; prebehlo aj konanie podľa zákona o EIA; k stavebnému konaniu bola priložená kompletná plánovacia dokumentácia; vecná príslušnosť mesta Nitra v konaní č. UHA-DaCH-5484/2016 bola určená podľa § 120 stavebného zákona.

24. Stavebné povolenie bolo podpísané zodpovednou osobou. Ing. C. G. je riaditeľom odboru „Dráhový stavebný úrad“ sekcie železničnej dopravy a dráh ministerstva, ktorý na základe organizačného poriadku ministerstva „plní úlohy špeciálneho stavebného úradu pre stavby dráh“. Uvedený záver bol konštatovaný na str. 8 napadnutého rozhodnutia.

25. Stavebné povolenie bolo vydané aj na základe osvedčenia o významnej investícii č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22.05.2015 doplnené osvedčením č. 2080/2015-1000-35613 zo dňa 22.07.2015 podľa zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

26. Podkladom pre vydanie stavebného povolenia bolo aj záverečné stanovisko Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016 vydané podľa § 37 zákona o EIA a rozhodnutie Okresného úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08.10.2015, ktorým bolo rozhodnuté, že stavba nebude posudzovaná podľa § 29 zákona o EIA. Tieto dokumenty boli vydané v samostatných správnych konaniach. V stavebnom konaní nie je možné vzniesť proti nim námietky.

27. Žalovaný tiež uviedol, že stavebné povolenie bolo vydané v súlade s osvedčeniami o významnej realizácii č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13.07.2015 a č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22.07.2015, vyjadrením Okresného úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OSZP3-2017/018108-02-F12 zo dňa 04.05.2017, č. OU-NR-OSZP3-2017/018088-02-F49 zo dňa 04.05.2017 a č. OU-NR-OSZP3-2017/023491-02/F49 zo dňa 30.05.2017. Súčasťou plánovacej dokumentácie bolo aj rozhodnutie ministerstva č. 0603 5/2017/SŽDD/31915 zo dňa 27.04.2017, ktorým bol povolený súbor stavieb „UCS 01-Príprava územia“.

28. Podaním zo dňa 19.09.2019 sa k žalobe vyjadril ďalší účastník konania v 1. rade, pričom navrhuje žalobu zamietnuť, keďže považuje napadnuté rozhodnutie, ako aj celý priebeh administratívneho konania za zákonný.

29. K žalobe sa vyjadril aj ďalší účastník konania v 5. rade, ktorý prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil vyjadrenie zo dňa 20.09.2019. Účastník konania nesúhlasí so žalobnými dôvodmi a považuje ich za nedôvodné, neopodstatnené, zavádzajúce a účelové; zopakoval väčšinu argumentov, ktoré prezentoval v napadnutom rozhodnutí alebo vo vyjadrení k žalobe aj žalovaný. Ďalší účastník konania v 5. rade je toho názoru, že z administratívneho konania a postavenia žalobcu v ňom je zrejmé, že žalobca je oprávnený podať žalobu ako zainteresovaná verejnosť v zmysle § 178 ods. 3 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), a teda môže namietať iba porušenie verejného záujmu v oblasti životného prostredia. Žalobca odvodzoval svoje postavenie účastníka administratívneho konania z pozície zainteresovanej verejnosti, a teda nie je oprávnený podať správnu žalobu a namietať, že bol ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch podľa § 178 ods. 1 SSP.

30. Zo strany účastníkov konania neboli súdu doručené žiadne ďalšie písomné podania vo veci.

IV.

Konanie na správnom súde a relevantná právna úprava

31. Na základe § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov začal od 01.06.2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon správneho súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety prešla v júni 2023 na Správny súd v Bratislave. V súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 v znení Dodatku č. 4, účinného od 21.05.2024, bola vec náhodným výberom prerozdelená a pridelená senátu 7S a je vedená pod sp. zn. BA-6S/71/2018.

32. Správny súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10, § 13 ods. 1 SSP prejednal vec na pojednávaní, pretože bola splnená podmienka uvedená v § 107 ods. 1 písm. a) SSP a za splnenia podmienok uvedených v § 108 ods. 1 a 2 SSP.

33. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

34. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

35. Podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona (v znení účinnom do 31.12.2018), územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.“.

36. Podľa § 61 ods. 4 stavebného zákona (v znení účinnom do 31.12.2018), pri líniových stavbách alebo v odôvodnených prípadoch aj pri zvlášť rozsiahlych stavbách, stavbách s veľkým počtom účastníkov konania stavebný úrad upovedomí účastníkov o začatí stavebného konania verejnou vyhláškou najmenej 15 dní pred konaním miestneho zisťovania, prípadne ústneho pojednávania, a ak sa nekoná ústne pojednávanie, pred uplynutím lehoty určenej podľa odseku 3.

37. Podľa § 69 ods. 1 stavebného zákona (v znení účinnom do 31.12.2018), Stavebné povolenie a rozhodnutie o predĺžení jeho platnosti sa oznámi rovnakým spôsobom ako začatie stavebného konania

a upovedomenie o ústnom pojednávaní; tieto rozhodnutia týkajúce sa jednoduchých a drobných stavieb sa oznámia aj orgánom štátnej správy, ktoré si vyhradili posúdenie dokumentácie.

38. Podľa § 69 ods. 2 stavebného zákona (v znení účinnom do 31.12.2018), ak sa stavebné povolenie oznamuje verejnou vyhláškou, vyvesí sa na 15 dní spôsobom v mieste obvyklým. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia.

39. Podľa § 120 ods. 2 stavebného zákona (v znení účinnom do 31.12.2018), špeciálne stavebné úrady postupujú podľa tohto zákona, pokiaľ osobitné predpisy podľa odseku 1 neustanovujú inak; povoliť stavbu alebo jej zmenu možno len na základe záväzného stanoviska podľa § 140b vydaného miestne príslušným stavebným úradom, ktorý overuje dodržanie podmienok určených v územnom rozhodnutí. Ak sa územné rozhodnutie nevydáva, špeciálne stavebné úrady povolia stavbu alebo jej zmenu len na základe záväzného stanoviska miestne príslušného orgánu územného plánovania, ktorý overuje dodržanie zastavovacích podmienok určených územným plánom zóny alebo súlad s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je určené v územnom pláne obce.

40. Podľa § 9 ods. 2 vyhlášky MŽP na vykonanie staveného zákona, ak stavebník žiada o stavebné povolenie postupne na jednotlivé stavby súboru, projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu (zastavovací plán) celého súboru stavieb vrátane zariadenia staveniska.

41. Podľa § 26 ods. 1 správneho poriadku, doručenie verejnou vyhláškou použije správny orgán v prípade, keď účastníci konania alebo ich pobyt nie sú mu známi, alebo pokiaľ to ustanovuje osobitný zákon.

42. Podľa § 26 ods. 2 správneho poriadku, doručenie verejnou vyhláškou sa vykoná tak, že sa písomnosť vyvesí po dobu 15 dní na úradnej tabuli správneho orgánu. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia. Správny orgán zverejňuje písomnosť súčasne na svojom webovom sídle, ak ho má zriadené a ak je to vhodné aj iným spôsobom v mieste obvyklým, najmä v miestnej tlači, rozhlase alebo na dočasnej úradnej tabuli správneho orgánu na mieste, ktorého sa konanie týka.

V.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

43. Správny súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu, preskúmal v medziach žalobného návrhu a podstatných žalobných bodov (§ 134 ods. 1 SSP, § 183 SSP) napadnuté rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov, ako aj postup predchádzajúci ich vydaniu, vychádzajúc zo stavu existujúceho v čase právoplatnosti rozhodnutia (§ 135 ods. 1 v spojení s § 493e SSP) a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby.

44. Úlohou správneho súdu bolo preveriť zákonnosť napadnutého rozhodnutia, ktorým žalovaný v rámci konania o rozklade žalobcu potvrdil stavebné povolenie na stavbu dráhy „Terminál intermodálnej prepravy Lužianky“, ucelená časť stavby – UČS 02 TIP Lužianky v rozsahu stavebných objektov SO 02-34-21 Protihlukové steny, SO 02-34-22 Protihlukové steny v žkm 0,560 – 0,655 nad riekou Nitra.

45. Správny súd, viazaný rozsahom a dôvodmi žalôb (§ 134 ods. 1 SSP), ako aj rozhodujúcim stavom v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, sa zameril na súdny prieskum žalobcom uplatnených námietok. Správny súd súčasne uvádza, že predmetom správneho súdneho prieskumu bude výlučne konanie, ktorého výsledkom bolo napadnuté rozhodnutie a nie konania, na ktoré žalobca v žalobe priamo alebo nepriamo odkazoval – konania týkajúce sa stavebných povolení na iné stavebné objekty strategického parku, prípadne iné konania, ktoré nemali súvis so stavebným konaním (napr. žalobcom uvádzané konanie o žiadosti žalobcu o poskytnutie informácií podľa zákona o slobode informácií).

K námietke zásahu do legitímneho očakávania žalobcu

46. Žalobca tvrdí, že verejné vyhlásenia vtedajšieho premiéra Slovenskej republiky uvedené na tlačovej besede konanej dňa 25.02.2016 v priemyselnom parku Nitra o tom, že výstavba strategického parku sa nedotkne pozemkov vo vlastníctve žalobcu a tieto nebudú vyvlastnené, vytvorili legitímne očakávanie

žalobcu, do ktorého bolo zasiahnuté. Uvedená námietka je nedôvodná, keďže nemá žiaden súvis s konaním, výsledkom ktorého bolo stavebné povolenie, nakoľko na účel realizácie predmetnej stavby neboli žalobcovi vyvlastnené žiadne pozemky.

47. Zároveň je potrebné uviesť, že verejné vyhlásenia politikov nie sú spôsobilé kreovať právne relevantné legitímne očakávania, ktorých narušenie by mohlo predstavovať zásah do právnej istoty fyzickej osoby. Legitímne očakávania, ktoré tvoria jeden z prvkov ústavného princípu právnej istoty ako súčasť princípov právneho štátu, štandardne vytvárajú právne normy formulované právnymi predpismi rôznej právnej sily a rozhodovacia prax orgánov verejnej moci. Verejné vyhlásenia môžu vytvoriť očakávanie adresátov právnej normy, že právna norma alebo prax štátnych orgánov (ktorá musí byť stále nevyhnutne v súlade so zákonom a v jeho mediách) bude v budúcnosti zmenená. Takéto očakávanie však nenadobúda kvalitatívnu úroveň legitímneho očakávania, ktoré môže za istých okolností požívať právnu ochranu. Verejné vyhlásenie premiéra Slovenskej republiky uvedené na predmetnej tlačovej besede nemohlo oprávnene vzbudiť legitímne očakávania žalobcu vo vzťahu k stavebnému konaniu, ktoré je predmetom tohto súdneho konania.

48. Na podporu vyššie uvedeného záveru správny súd uvádza, že zásah do legitímnych očakávaní predstavuje najmä nepredvídateľný zásah do právnej situácie, napr. náhlou zmenou pravidiel. „Už z pomenovania legitímne očakávanie vyplýva, že účelom tohto princípu je ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie, na vyústenie ktorej do určitého výsledku sa spoliehali. Legitímne očakávanie je užšou kategóriou ako právna istota. Štát, aj keď nekoná retroaktívne alebo nezasiaha do nadobudnutých práv, môže vertikálnym mocenským zásahom, napríklad náhlou zmenou pravidiel, na ktoré sa súkromné osoby spoliehali a ktoré spravidla súvisia s ľudským právom, porušiť legitímne očakávanie ako princíp právneho štátu. Ide o jeden z množstva konkrétnych výrazov princípu materiálneho právneho štátu, v ktorom všetci nositelia verejnej moci vrátane parlamentu sú podriadení ústave a jej princípom.“ nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd“) sp. zn. PL. ÚS 10/04-27 zo dňa 06.02.2008. „S legitímnym očakávaním úzko súvisí zákaz prekvapivých rozhodnutí, keď správne orgány sa nemôžu, bez náležitého odôvodnenia a poskytnutia možnosti účastníkovi konania oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia, odchýliť od doterajšej rozhodovacej praxe. Je potrebné zdôrazniť, že hoci z legitímnych očakávaní v pomere k správnym rozhodnutiam možno správne predpokladať určitú istotu účastníkov, že o ich veci bude rozhodnuté obdobne ako vo veci skutkovo a právne podobnej, legitímne očakávania sa nedajú absolutizovať. Nemožno vždy nemennosť legitímne očakávať tam, kde je určitému orgánu daná diskrečná právomoc (rozsudok Európskeho súdneho dvora /teraz Súdny dvor Európskej únie/ vo veci Crispoltoni, v spojených veciach C-133/93, C-300-93, C-362/93 zo dňa 5.10.1994, bod 56, Správy 1994, str. I-04863), pričom uvedené je možné a potrebné aplikovať aj v oblasti správneho trestania.“ Rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžp/27/2011 zo dňa 19.09.2012.

K námietke nesprávneho spôsobu doručovania

49. Medzi účastníkmi súdneho konania nie je sporné, že žalobca splňal podmienku účasti v predmetnom stavebnom konaní a toto nespochybňoval ani žalovaný. Stavebný zákon vo svojich ustanoveniach upravujúcich účasti v konaní chráni subjekty pred neoprávnenými zásahmi do ich práv tým, že im umožňuje uplatniť námietky, pripomienky a tým chrániť svoje práva a záujmy v konaní v postavení účastníkov konania, ak ich práva môžu byť takýmto konaním dotknuté.

50. Správny súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti nález Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 69/2011 zo dňa 18.10.2012, v ktorom sa konštatuje, že doručovanie stavebného povolenia verejnou vyhláškou je v zmysle ustanovení stavebného zákona viazané na účasti v stavebnom konaní, resp. na veľký počet účastníkov stavebného konania; účasti v stavebnom konaní však nemá iba imaginárny (iluzórny) význam, resp. pojem účastník konania nie je iba akási bezobsažná veličina bez konkrétneho obsahu, práve naopak, s účastníctvom v konaní (v danom prípade v stavebnom konaní, pozn.) je spätý celý rad práv a povinností, a to nielen hmotnoprávneho, ale aj procesného charakteru, ktorých využívanie (v prípade práv) a plnenie (v prípade povinností) musí mať reálny základ a odraz v samotnom konaní. Inými slovami, aby účastník konania mohol jemu zákonom priznané práva a povinnosti aj realizovať, musí mať vedomosť, že má postavenie účastníka konania, resp. že je s ním konané ako s účastníkom konania. Vzhľadom na reálny význam a obsah pojmu účastník stavebného konania je tak bezpochyby dôvodná aj požiadavka jeho identifikácie a až v prípade zistenia, že takýmto

spôsobom identifikovaných účastníkov stavebného konania je veľké množstvo, prichádza do úvahy aplikácia zákonného ustanovenia o doručovaní stavebného povolenia verejnou vyhláškou. V súvislosti s uvedeným ústavný súd podotkol, že aj napriek tomu, že ustanovenie § 61 ods. 4 v spojení s § 69 ods. 1 a 2 stavebného zákona v znení účinnom v rozhodnom období vytvára „priestor“ na to, aby stavebné povolenie bolo doručované verejnou vyhláškou, ak ide o veľký počet „účastníkov stavebného konania“, pričom rozhodnutie o tom, že v konkrétnom prípade ide skutočne o „veľký počet účastníkov stavebného konania“, a teda že sa stavebné povolenie bude doručovať verejnou vyhláškou, je vecou úvahy správneho orgánu, ani v tomto smere nemôže byť táto voľná úvaha svojvoľná, resp. neodôvodnená a nepodložená. Doručovanie verejnou vyhláškou možno realizovať aj v prípade väčšieho množstva bližšie neurčitého počtu osôb, ktorých práva a oprávnené záujmy by eventuálne mohli byť stavebným konaním dotknuté. Podľa ústavného súdu vzhľadom na reálny obsah pojmu účastník stavebného konania, ako aj v záujme vytvorenia reálneho priestoru na konzumáciu účastníkovi konania priznaných práv a povinností, nemožno z ústavného hľadiska akceptovať, aby pri voľnej úvahe o počte účastníkov stavebného konania bola táto založená iba na domnienke, resp. na predpoklade o výskyte síce veľkého množstva, avšak anonymných adresátov, ktorým by mohlo byť stavebné povolenie adresované, pretože by sa mohlo eventuálne dotknúť ich práv a oprávnených záujmov. V prípade takéhoto chápania pojmu účastník stavebného konania by išlo iba o imaginárny subjekt bez možného reálneho vplyvu na priebeh a výsledok stavebného konania.

51. Správny súd konštatuje, že procesné právo žalobcu ako účastníka konania upreté nebolo, ministerstvo ako špeciálny stavebný úrad si však zjednodušilo prácu v tom, že účastníkom konania en bloc doručovalo svoje písomnosti verejnou vyhláškou. Rešpektujúc diskrečnú právomoc správneho orgánu rozhodnúť pri predmetnej líniovej stavbe, ktorej predmetom boli len stavebné objekty protihlukových stien, o doručovaní verejnou vyhláškou, súd poznamenáva, že správny orgán mohol zobrať do úvahy, že identifikoval len 6 známych účastníkov konania, resp. že žalobca podal námietky/ pripomienky už v rámci ústneho prejednania žiadosti o vydanie stavebného povolenia, pričom z hľadiska potenciálneho zásahu do ich práv alebo právom chránených záujmov zainteresovanej verejnosti sú takými účastníkmi, ktorých stanovisko môže konanie zásadne ovplyvniť. Je treba tiež vziať do úvahy zásah do práv známych účastníkov konania, ak by sa o vydaní stavebného povolenia alebo napadnutého rozhodnutia nedozvedeli z úradnej tabule.

52. Zároveň však treba konštatovať, že v danom prípade nešlo pri nedoručovaní stavebného rozhodnutia a napadnutého rozhodnutia do vlastných rúk známych účastníkov konania o zásadnú chybu, resp. vadu konania, ktorá by zaťažila konanie spôsobom majúcim vplyv na zákonnosť rozhodnutia stavebného úradu, resp. žalovaného. Požiadavka žalobcu, že pre vytykanú procesnú vadu doručovania je potrebné zrušiť rozhodnutie žalovaného vydané v konaní o rozklade nie je dôvodná. Z administratívneho spisu vyplýva skutočnosť, že žalobca sa o vydanom rozhodnutí stavebného úradu reálne dozvedel, o čom svedčí ním podaný rozklad proti prvostupňovému rozhodnutiu. V konečnom dôsledku sa žalobca mal v rámci jednotného správneho konania možnosť oboznámiť s podkladmi rozhodnutia a s prvostupňovým rozhodnutím, proti ktorému podal včas kvalifikovaný rozklad. Preto nemožno v danom prípade hovoriť o takom postupe v rámci správneho konania, ktoré by uprelo žalobcovi možnosť uplatniť všetky jeho práva v procesnom postavení účastníka konania. Postup stavebného úradu ani žalovaného, vrátane skutočnosti, že žalobca ako známy účastník nebol uvedený na rozdeľovníku na doručovanie na stavebnom povolení a ako podávateľ rozkladu nebol uvedený ani v rozdeľovníku na doručovanie na poslednej strane napadnutého rozhodnutia, preto nemohol mať vplyv na zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia. Procesné práva žalobcu neboli dotknuté natoľko, aby bolo potrebné zrušiť žalobou napadnuté rozhodnutia, pretože mal možnosť vyjadriť sa ku konaniu, mohol uplatniť a aj uplatnil námietky k povoľovanej stavebnej činnosti. Súd nevidel dôvod pre zrušenie rozhodnutia žalovaného alebo prvostupňového rozhodnutia z tohto dôvodu. Na tomto mieste správny súd odkazuje na obdobnú situáciu, ktorú už posudzovali správne súdy a ktorých závery potvrdil aj Najvyšší súd napr. rozsudkom sp. zn. 3Sžo/198/2015 zo dňa 19.10.2016.

K námietke znemožnenia uplatnenia práva účastníka konania

53. Podľa správneho súdu nedošlo ani k zásahu do práva žalobcu ako účastníka konania o rozklade. Žalobca sa síce dovoľával aplikácie § 33 ods. 2 správneho poriadku, t.j. že mal mať možnosť ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia využiť svoje práva a vyjadriť sa k všetkému, čo by mohlo podstatným spôsobom ovplyvniť zistenie skutočného stavu veci, no tento priestor mu bol v rámci stavebného konania

poskytnutý. Už v rámci oznámenia o začatí konania a nariadenia ústneho pojednávania a miestneho zisťovania zo dňa 24.07.2017, ktoré sa nachádza v administratívnom spise, bol každý účastník konania poučený o možnosti nahliadnuť do podkladov rozhodnutia pred dňom ústneho pojednávania na ministerstve a tiež o možnosti uplatniť námietky a stanoviská najneskôr pri ústnom pojednávaní, inak k nim nebude prihliadnuté. V rámci ústneho pojednávania spojeného s miestnym zisťovaním dňa 12.08.2017 sa žalobca vyjadril a s jeho námietkami sa žalovaný riadne vysporiadal. Vo vzťahu ku konaniu o odvolaní, resp. rozklade sa § 33 ods. 2 správneho poriadku aplikuje primerane, t. j. aplikuje sa najmä v prípadoch, ak správny orgán druhého stupňa doplní v rámci odvolania (konania o rozklade) dokazovanie, ktoré ovplyvní rozhodnutie správneho orgánu. Keďže konanie na správnom orgáne prvého i druhého stupňa tvorí v zmysle ustálenej judikatúry kasačného súdu jeden celok, vo všeobecnosti sú správne orgány povinné vyhodnotiť, či bolo v konaní o rozklade doplnené dokazovanie. Aj keď v prípade stavebného konania platí prísna koncentračná zásada vo vzťahu k možnosti predkladať pripomienky najneskôr pri ústnom pojednávaní (§ 80 ods. 2 stavebného zákona), ani z administratívneho spisu nevyplýva, žeby bolo v rámci konania o rozklade dokazovanie doplnené. Návrh osobitnej rozkladovej komisie ministra dopravy a výstavby Slovenskej republiky na rozhodnutie o rozklade nie je podkladom, ktorý by dopĺňal dokazovanie vo vzťahu k skutkovému stavu posudzovaného konania. Žalovaný preto nijako nepochybil, ak pred vydaním napadnutého rozhodnutia nedal žalobcovi možnosť vyjadriť sa opätovne k podkladom rozhodnutia, ku ktorým sa už vyjadroval.

K námietke nerealizovania posudzovania vplyvov na životné prostredie

54. Stavebné konanie malo podľa žalobcu podliehať posudzovaniu vplyvov na životné prostredie vo vzťahu k strategickému parku ako celku podľa prílohy č. 8 zákona o EIA, časti Infraštruktúra, položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov bez ohľadu na prahové hodnoty (kritériá). Túto námietku vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú. Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal dňa 08.10.2015 rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“ po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa § 29 zákona o EIA. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14.12.2015. V uvedenom zisťovacom konaní príslušný orgán posudzoval zámer podľa prílohy č. 8 zákona o EIA okrem iného aj v kapitole č. 9 Infraštruktúra - položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov, keďže v danom prípade išlo o zisťovacie konanie bez limitu. Správny súd zároveň uvádza, že v danej veci bola medziasom rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/15/2022 zo dňa 31.05.2023 zamietnutá kasačná sťažnosť žalobcu smerujúca voči rozsudku správneho súdu, ktorý žalobu vo veci preskúmania rozhodnutia zo zisťovacieho konania vo vzťahu k navrhovanej činnosti Automotive Nitra Project zamietol. Z administratívneho spisu zároveň vyplýva, že požiadavky z rozhodnutia Okresný úrad Nitra č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08.10.2015 boli zapracované do projektovej dokumentácie stavby Terminálu intermodálnej prepravy Lužianky.

55. Žalovaný správne poukázal na skutočnosť, že je viazaný záväzným stanoviskom Okresného úradu Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-NR-OSZP3-2017/040797 zo dňa 13.11.2017, podľa ktorého stavby, ktoré sú povolené stavebným povolením, sú z koncepcného hľadiska v súlade so zákonom o EIA a v súlade s vyššie uvedeným rozhodnutím Okresného úradu Nitra č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 08.10.2015, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“ po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa § 29 zákona o EIA. Stavebné konanie preto nepodliehalo samostatnému posudzovaniu vplyvov na životné prostredie podľa zákona o EIA. V tomto smere správny súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca sám v žalobe v bode označenom ako III.13 uvádza, že „predmetná stavba TIP Terminál intermodálnej prepravy Lužianky bola súčasťou administratívneho konania podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (zisťovacieho konania), na základe zámeru stavebnej činnosti „Automotive Nitra Project“, ktorá sa realizuje v rámci Strategického parku“.

56. Z vyššie uvedeného rozsahu zisťovacieho konania vyplýva, že v daných konaniach bolo súčasťou zámeru aj posudzovanie kapitoly - Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov. Zákon o EIA nepozná pojem „strategický park“, preto posudzovanie týchto činností je zaraďované práve pod činnosť uvedenú v prílohe č. 8 Zákona o posudzovaní vplyvov, kapitole č. 9 Infraštruktúra - položka

č. 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov (k tomu pozri aj rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Svk/5/2023 zo dňa 30.07.2024).

K námietke nepredloženia zastavovacieho plánu

57. Žalobca namieta nepredloženie zastavovacieho plánu, pričom tvrdí, že tento nebol predložený v stavebnom konaní prvej stavby celého súboru stavieb tvoriacich „Automotive Nitra Project“. Poukazuje tiež na § 9 ods. 2 vyhláška MŽP na vykonanie stavebného zákona. Správny súd považuje túto námietku na nedôvodnú. Už v napadnutom rozhodnutí uviedol žalovaný, že zastavovací plán bol predložený v rámci stavebného konania o povolenie realizácie prvého stavebného objektu umiestneného v areáli strategického parku a rieši priestorové usporiadanie celého strategického parku. Vydaním stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie daného územia. Nie je potrebné, a žiaden právny predpis to nevyžaduje, aby bol zastavovací plán predkladaný aj v každom nasledujúcom stavebnom konaní. Už stavebné povolenie odkazuje na záväzné podmienky realizácie stavby, medzi ktorými je aj potreba v plnom rozsahu dodržať podmienky dotknutých orgánov a účastníkov konania uplatnených k stavbe, najmä uvedených vo vyjadrení Okresného úradu Nitra, odboru starostlivosti o ŽP č.: OSZP3-2017/018108-02-F42 zo dňa 11. 04. 2017, č. OU-NR- OSZP3-2017/018178-02-F12 zo dňa 04. 05. 2017, č. OÚ-NR-OSZP3-2017/018088-02/F49 zo dňa 04. 05. 2017 a č. OÚ-NR-OSZP3-2017/023491-02/F49 zo dňa 30. 05. 2017, z ktorých vyplývajúce podmienky je stavebník povinný v plnom rozsahu dodržiavať.

58. Skutočnosť, že nepredloženie osobitného zastavovacieho plánu k stavebnému povoleniu podľa vyhlášky MŽP na vykonania stavebného zákona v prípade, ak už bol tento zastavovací plán predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt v areáli strategického parku, nie je v rozpore s danou vyhláškou z dôvodu, že zastavovací plán sa stal súčasťou územnoplánovacej dokumentácie, bola už potvrdená aj rozhodnutím Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vo veci žalobcu proti žalovanému Okresnému úradu Nitra sp. zn. 7Svk/22/2023 zo dňa 30.04.2025.

K námietke nepredloženia záväzného stanoviska mesta Nitra

59. Žalobca namieta, že predmetná stavba zasahuje okrem katastrálneho územia E. aj do katastrálneho územia J., K., L., ktoré sú na území mesta Nitry, ktoré sa však nevyjadriло záväzným stanoviskom k dodržaniu zastavovacích podmienok určených územným plánom (§ 120 ods. 2 stavebného zákona v spojení s § 32 ods. 2 stavebného zákona). Tento argument žalobcu nie je vo vzťahu k predmetu súdneho prieskumu relevantný vzhľadom na to, že povoloVANÁ stavba Terminálu intermodálnej prepravy Lužianky sa má realizovať len na parcelách v k. ú. E.. Skutočnosť, že stavba Terminálu intermodálnej prepravy Lužianky je umiestnená v území určenom na realizáciu strategického parku neznamena, že stavebník je povinný preukázať súlad predmetnej stavby s územným plánom každej obce, v katastrálnom území ktorej je umiestnený strategický park. Stavebný úrad preskúma len súlad posudzovanej stavby s územným plánom obce, v katastrálnom území ktorej sa stavba realizuje. V tomto prípade ide o obec E..

K ďalším žalobným námietkam

60. Námietka týkajúca sa postavenia mesta Nitra ako vecne príslušného správneho orgánu vo veci stavebného povolenia na stavbu „Príprava strategického parku Nitra“ je vo vzťahu k predmetu súdneho prieskumu irelevantná, keďže nijako nesúvisí so stavebným konaním, výsledkom ktorého je stavebné povolenie stavby Terminálu intermodálnej prepravy Lužianky.

61. Spochybnenie oprávnenia F. C. G., riaditeľa odboru „Dráhový stavebný úrad“ sekcie železničnej dopravy a dráh ministerstva, bolo dostatočne vylúčené žalovaným, ktorý poukázal na príslušnú časť organizačného poriadku ministerstva (viď bod 24 tohto rozsudku).

62. Námietka žalobcu, že v stavebnom povolení nebola uvedená informácia o nevydaní územného rozhodnutia a tiež absencia informácie o vydaní osvedčenia o významnej investícii je v priamom rozpore s textom stavebného povolenia, s čím sa žalovaný dostatočne vysporiadal v napadnutom rozhodnutí.

63. Námietku žalobcu o nedodržaní lehoty na vydanie stavebného povolenia v zmysle § 49 ods. 2 správneho poriadku a nedodržaní lehoty na vydanie oznámenia o začatí stavebného konania je

nevyhnutné zamietnuť ako nedôvodnú. Ako sa uvádza už v napadnutom rozhodnutí, podľa § 61 ods. 1 stavebného zákona stavebný úrad vydá oznámenie o začatí stavebného konania do siedmich dní odo dňa, keď je žiadosť o vydanie stavebného povolenia úplná. Lehota na vydanie oznámenia o začatí stavebného konania sa teda nepočíta od doručenia žiadosti o vydanie stavebného povolenia, ale až odo dňa jej kompletizácie. V súvislosti s námietkou nedodržania lehoty na vydanie stavebného povolenia správny súd konštatuje, že žalovaný odôvodnil posun v termíne vydania stavebného povolenia z dôvodu uskutočnenia ústneho pojednávania spojeného s miestnym zisťovaním na deň 12.09.2017, aby umožnil všetkým účastníkom konania riadne sa oboznámiť s Oznámením o začatí stavebného konania, prípadne nahliadnuť do spisu a pripraviť svoje námietky a stanoviská, ktoré bolo možné uplatniť najneskôr na ústnom pojednávaní. V tomto smere správny súd súhlasí so žalovaným, že v oboch prípadoch ide o lehoty, ktoré majú len poriadkový charakter a ich prípadné nedodržanie nemá vplyv na právnu pozíciu účastníkov konania a na zákonnosť rozhodnutia, osobitne ak bolo v konaní potrebné zohľadniť a vysporiadať sa aj s námietkami predloženými na ústnom pojednávaní.

K tvrdenej nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia

64. K námietke žalobcu ohľadom nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že sa žalovaný nevysporiadal so všetkými argumentami žalobcu uvedenými v rozklade, správny súd uvádza, že stavebné povolenie i napadnuté rozhodnutie sú preskúmateľné, logicky usporiadané a v rámci rozhodnutí sa orgány verejnej správy vysporiadali so všetkými podstatnými argumentami žalobcu (aj s prihliadnutím na skutočnosti uvedené v tomto rozsudku). Správny súd po preskúmaní rozhodnutia ministerstva ako špeciálneho stavebného úradu i napadnutého rozhodnutia a oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívnych spisov žalovaného a prvostupňového orgánu dospel k záveru, že správne orgány postupovali v stavebnom konaní v súlade so zákonom, keď svoje rozhodnutie náležite odôvodnili, zrozumiteľne, presvedčivo, pri zohľadnení všetkých skutočností, konkrétnych okolností posudzovanej aplikácie ustanovení stavebného zákona. Žalobou napadnuté rozhodnutie poskytuje odpovede na všetky otázky majúce pre rozhodnutie zásadný význam.

Záver

65. Na základe uvedeného správny súd dospel k záveru, že orgány verejnej správy s náležitou zodpovednosťou interpretovali a aplikovali príslušné zákony za súčasného dodržiavania základných práv žalobcu ako účastníka konania. Napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím bolo vydané na základe riadne zisteného skutkového stavu veci, pričom jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania, preto niet dôvodu na jeho zrušenie. Správny súd zastáva názor, že žalovaný sa s námietkami žalobcu v napadnutom rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na správnom súde a vyhodnotil ich ako nedôvodné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a považoval ich za vydané v súlade so zákonom.

66. S odkazom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, a preto ju s odkazom na § 190 SSP zamietol.

67. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP, keď žalovanému aj napriek úspechu v súdnom konaní právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže mu žiadne trovy v konaní nevznikli. Správny súd nepriznal ďalším účastníkom konania právo na náhradu trov konania z dôvodu, že nezistil, že by im nejaké trovy konania vznikli a že by bolo nutné pristúpiť k vydaniu rozhodnutia o ich náhrade.

68. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od doručenia tohto rozhodnutia (§ 443 ods. 1 SSP v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyhovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).